

300 år gammel grube på Hersjøfeltet Røros, i ca. 1000 m høyde godt sikret naturligvis!
Odd Valmot.

GRUBENE

Fjellet ligger blankt og dødninggrått.
Flate flyer lyser hvitt og vått
Røken fra den honninggule sky
fyller natten med et vissent gry.
Frem av dagens hvite sne i øst
vokser der en dump, sørgmodig røst.
Gruben kaller på sin sjel og kropp.
Hjulet venter på dig. Bror, stå op.
Dypt i berget går den mørke stoll.
Trappesjakten gaper våt og kald.
Lukter vondt av rå cement og jern.
Gaten brummer, drønnende og fjern.
Bak dørens rute, inne hos dig selv,
går stollen under alle takers fjell.
Snart knirker fjelen der hvor foten trår.
Trallen ruller. Heisehjulet går.
Bøi nakken dypt, la hånden stå parat
og foten løpe flinkt, så får du mat.

Rolf Jacobsen.

Fjols til fjells

HARALD E. FOLDEN

Tegninger: GJERTRUD KVISVIK

Denne kjente, assosiasjonsskapende tittelen kan med visse modifikasjoner være betegnende for lærerskoleklasse 4 f, Trondheim off. lærerskole. For å underbygge noe av dette, følger her beretningen om klassens opplevelsrike utflukt til Trollheimen, sommeren 1970:

Mandag 31. august opprant med sol og industrirøyk over gamle Trondheim. Og ved avtalt tid stod en flokk studenter utenfor lærerskolen, klar til å dra fra byens støv, ståk og bråk, for å søke rekreasjon og faglig inspirasjon i Trollheimens trygge favn.

For øyeblikket stod de rundt rektor og diskuterte et problem. Man var nemlig blitt klar over at halve klassen glimret med sitt fravær, av en eller annen merkelig grunn. Dette faktum ga flere anledning til å komme med rent personlige betraktninger over klassesolidaritet og livet i alminnelighet. Rektor, som alltid hadde sagt så mye pent om vår klasse, trodde ikke sine egne øyne, det var kanskje best for alle parter.

Ellers var en del av de frammøtte av den oppfatning at klassens sterkt asosiale individer burde dratt dit pepper'n gror. Å se saken i et så vidt perspektiv var uhyre interessant, men en fant ved ettertanke ut at en sånn løsning bare ville forverre den mellomfolkelige forståelse.

En sluttet derfor med ørkesløs ønsketenkning, og gikk over til aktiv handling. Biler og folkevogner ble lastet med svangre ryggsekker og forventningsfulle sjeler. Kursen ble lagt mot Rindal og videre til den innerste anleggsdammen i Folldalen. Også her ventet en overraskelse.

Turkomitéen hadde med tanke på studentenes fysiske ressurser, eller mangel på sådanne, planlagt at den videre transport med rygg-